

[Aage Fogh.]

servative. Det ærede medlem hr. Thestrup forstod som ordfører for sit parti overhovedet ikke, at man kunne interessere sig for noget sådant. Jeg forstod derimod, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen godt kunne tænke sig at gå ind i en forhandling om disse ting, hvilket han også har gjort før, men selvfølgelig manede det ærede medlem til forsigtighed, men det er jo den forsigtighed, vi hidtil har udvist, der har ført med sig, at modstanderne nu kan rejse landet rundt og sige: I har fået grundstigningsskyld, men den giver jo ingen penge.

Må jeg lige gentage tallene fra mit tidligere eksempel — jeg ved godt, det kan være svært at få fat i, men tallene kommer forhåbentlig til at stå i Folketingstidende — den ejendom med de 5 000 kr.s grundværdi, der steg til 52 000 kr. i løbet af 30 år. I henhold til grundstigningsskyldloven i 1933 beregnede man ejendommens afgiftspligtige beløb på følgende måde: grundværdien var på det tidspunkt opgjort til 30 000 kr. Herfra skal selvfølgelig trækkes det oprindelige grundbeløb på 5 000 kr., men endvidere skal der foretages et konjunkturfradrag, og det var på det tidspunkt 62 pct. af den oprindelige værdi, altså 3 100 kr. Endvidere skal der foretages et fradrag for fejlvurdering, 10 pct., andre 3 000 kr., hvorefter der blev 18 900 kr. at belægge med afgift.

Men da man ikke ville være for streng, fordi det var noget nyt, halverede man dette beløb til 9 450 kr., og for at gøre det lettere overskueligt afrundede man det til hele hundreder, så der blev 9 400 kr. at belægge med afgift. Stigningen på 25 000 kr. gav således 376 kr. i afgift eller 1,5 pct. Det er på det grundlag, at det ærede medlem hr. Thestrup rejser rundt og ved store offentlige møder, der udsendes gennem radioen, prøver at forklare befolkningen, at denne lovgivning er der ingen penge i. Nej, ikke på det grundlag. Hvis vi fører regnestykket videre op til 1950 og 1956 med den nye vurdering og de nye fradrag, bliver resultatet kun 1,6 pct., men hvis man gennemfører det lovforslag, der foreligger her, tages der 4 pct. af grundværdistigningen minus fejlvurderings- og konjunkturfradrag. Jeg skal indrømme over for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at man kan bruge forskellige benævnelser, man kan også sige konjunktur-

og fejlvurderingstillæg; men det, det nu drejer sig om, er, som det ærede medlem sagde, først og fremmest gennemsnitsstigningen plus 10 pct. for de ejendomme, der ikke er vurderet til over 1 kr. pr. m². Dermed mener jeg man har sikkerhed for, at almindelig brugsjord vil være fritaget for grundværdistigningsskyld, og det er også tanken med lovforslaget.

I øvrigt fremhæver jeg, at loven, så vidt jeg kan se, skulle give absolut sikkerhed for, at tab på gartneri- eller landbrugsejendomme, der ligger i nærheden af en købstad, og på hvilke erhvervet ødelægges i kraft af de stigende priser, altså tab, der opstår på bygninger, drivhuse og andre anlæg, dækkes gennem et fradrag for værditab. Skulle det under forhandlingerne i udvalget vise sig, at det ikke slår til, kan jeg sige, at vort parti stiler efter, at der gives sikkerhed for, at en mand, der af det samfund, som er i udvikling, tvinges til at flytte sit erhverv, ikke lider direkte tab ved at skulle afbryde driften af sine drivhuse eller nedbryde sine landbrugsbygninger, eller hvad der nu kan være tale om. På samme måde skal der skabes sikkerhed for, at der gives dækning for ødelæggelser ved naturkatastrofer, f. eks. hvis en plantage brænder eller lignende ulykker sker.

Et af de store problemer i forbindelse med denne lovgivning blev fremhævet af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der sagde, at hidtil er i mange tilfælde køberne kommet til at betale først den høje pris og bagefter grundværdistigningsskylden. Det er vistnok rigtigt, men vi må gøre alt, hvad vi kan, for at belære køberne om, at de skal være opmærksomme på det, der her foregår. Hvis man i dag køber en ejendom, der er belastet med en stor førsteprioritet til kreditforeningen, betaler man dog vist ikke først ejendommens fulde værdi og overtager bagefter kreditforeningslånet og de forpligtelser, som dermed følger.

Der foretages dog i almindelighed fradrag i købesummen, når det er forstandige folk, der handler, og sådan bør det også være med grundværdistigningsskylden. Det er en prioritet, der hviler på ejendommen, og som må fradrages, når opgøret mellem sælger og køber finder sted. Hvis man ikke på det tidspunkt, da handelen sker, er helt klar over, hvor stor denne prioritet i praksis er,